

CUPRINS

INTRODUCERE

6

FINANȚARE ȘI RECRUTARE

8

ECHIPAJUL

10

CĂINI

12

ENDURANCE

14

ECHIPAMENT ȘI PROVIZII

16

TOATE PÂNZELE SUS

17

DIN ANGLIA ÎN GEORGIA DE SUD

19

HARTA EXPEDIȚIEI

22

PE MAREA WEDDEL

24

BANCHIZA

27

ENDURANCE CAPTIVĂ

28

SCHIMBARE DE PLAN

33

Lunile de Iarnă

32

IZOLAREA

34

PRESUNEA

36

FĂRĂ ENDURANCE

38

TABĂRA PLUȚITOARE

43

MARȘUL

42

TABĂRA STĂRJINȚEI

44

EVADAREA DE PE CHEJURI

46

NAVIGĂND SPRE INSULA ELEFANTULUI

47

INSULA ELEFANTULUI

51

PRECĂȚIREA BĂRCI „JAMES CAIRD”

52

SPRE GEORGIA DE SUD

54

ÎNȚRE TIMP, PE INSULA ELEFANTULUI

56

HARTA GEORGIEI DE SUD

58

TRĂVERSAREA GEORGIEI DE SUD

63

LA STAȚIA STROMNESS

62

SALVAREA

63

PLECAREA

66

GRUPUL DE PE MAREA ROSS

68

ÎN SFÂRSIT, ACASĂ

73

CLOȘAR

77

INTRODUCERE

Născut la 15 februarie 1874, în Irlanda, Ernest Shackleton a fost al doilea din zece copii. De mic s-a plăns de profesori, dar era interesat mult de cunoaștere și de cărți, în special de poezie – ani mai târziu, în expediții, citea echipajului pentru a-i ridica moralul. Mereu în căutarea aventurii, tânărul Ernest a abandonat școala la 16 ani ca să plece pe mare. După ce și-a croit drum promovând în această profesie, le-a spus prietenilor: „Cred că pot face mai mult. Vreau să-mi fac un nume.”

Shackleton a fost membru al celebrei expediții Discovery condusă de britanicul Robert Scott (1901–1904). A spus într-un interviu că a fost întotdeauna „atras în mod ciudat de Sudul misterios” și că aceste părți neexplorate ale lumii „au exercitat asupra mea o fascinație puternică de când pot să-mi amintesc”.

După ce norvegianul Roald Amundsen a ajuns primul la Pol pe 14 decembrie 1911, câștigând cursa cuceririi Polului Sud în fața lui Scott (care, după ce a ajuns și el la Pol pe 17 ianuarie 1912, a pierit în mod tragic pe drumul de întoarcere), Shackleton a realizat că nu mai rămăsese decât o singură mare provocare. El a scris: „Prima traversare a continentului antarctic, de la o mare la alta, peste Pol, în afara de valoarea sa istorică, va fi o călătorie de mare importanță științifică.”

Pe 8 august 1914, Ernest Shackleton și bravul său echipaj au pornit în încercarea lor de a traversa vastul continent polar. Expediția istorică a lui Shackleton avea să fie ultima din Epoca Eroică a Explorării Antarctice (1888–1914). Povestea lui este una plină de pericole de neimaginat, aventură și, mai presus de toate, rezistență.

* În engleză, *Endurance*, numele vasului lui Shackleton. (N. tr.)

FINANȚARE ȘI RECRUTARE

Familia Shackleton se mutase de multe ori, din Athy (un orașel din comitatul Kildare din Irlanda), în Yorkshire și apoi în Londra. Chiar înainte ca Shackleton să plece din nou spre Antarctica în anul 1914, a locuit în Kensington, West London.

Prima provocare a lui Shackleton a fost să strângă suficienți bani pentru a finanța expediția, iar acest lucru s-a dovedit foarte dificil. Cu toate acestea, după multe eforturi, a putut să-și asigure mii de lire de care avea nevoie. Bărcile de salvare au fost numite după sponsori – „James Caird”, „Dudley Docker” și „Stamcomb Wills”.

În timpul acțiunii de recrutare, Shackleton a chestionat candidații asupra experienței și abilităților lor practice, dar și referitor la lucruri mai neobișnuite, cum ar fi dacă știu bine să cânte! Secundul Frank Wild l-a ajutat pe Shackleton să aleagă 26 de bărbați dintre cei 5.000 care s-au oferit.

ECHIPAJUL

FRANK WORSLEY
Căpitanul navei

ERNEST SHACKLETON
Conducătorul expediției

FRANK WILD
Secund

LEONARD HUSSEY
Meteorologul expediției

GEORGE MARSTON
Pictorul expediției

WALTER HOW
Marinar calificat

REGINALD JAMES
Fiziicianul expediției

THOMAS ORDE-LEES
Mecanic de motoare
și magazioner

JOHN VINCENT
Șeful echipajului

TOM CREAN
Ofițer de rangul doi

WILLIAM STEPHENSON
Fochist

ROBERT CLARK
Biologul expediției

JAMES WORDIE
Geologul expediției

TIMOTHY MCCARTHY
Marinar calificat

ALFRED CHEETHAM
Ofițer de rangul trei

FRANK HURLEY
Fotograful expediției

DR. JAMES McILROY
Asistentul medicului

DR. ALEXANDER MACKLIN
Medicul expediției

LIONEL GREENSTREET
Primul ofițer

ERNEST HOLNESS
Marinar calificat și fochist

HUBERT HUDSON
Ofițer de navigație

CHARLES GREEN
Bucătarul navei

ALEXANDER KERR
Ajutor de mecanic

LOUIS RICKINSON
Mecanic-șef

THOMAS McLEOD
Marinar calificat

HENRY McNEISH
Dulgherul navei

WILLIAM BAKEWELL
Marinar
PERCY BLACKBORROW
Parager clandestin (la început)

CĂINI

În 1914, un transport cu 99 de câini a fost trimis din Canada la Londra. Dintre aceștia, 69 au fost aleși pentru expediție. Shackleton și oamenii lui le-au dat tuturor nume. Unii au fost numiți după oameni celebri, alții după membri ai echipajului.

Căinii proveneau dintr-un amestec de rase: Newfoundland, St. Bernard, câini de eschimoși, câini lupi și chiar lupi. Încrucișarea câinilor însemna că erau foarte puternici și aveau multe calități precum o blană groasă sau un temperament bun. Greutatea medie a câinilor era de 45 kg!

Iată câteva nume ale câinilor:

Alti, Amundsen, Negriță, Bob, Bo'sun, Bristol, Maroniul, Buller, Bummer, Caruso, Chips, Neckșitul, Elliott, Pufulețe, Gruss, Hackenschmidt, Hercules, Jamie, Jasper, Jerry, Judecătorul, Luke, Lupoid, Mack, Martin, Mercury, Noel, Pilaf, Peter, Rodger, Roy, Rufus, Rugby, Sadie, Marinarul, Sfântul, Sally, Sammy, Samson, Sandy, Satana, Shakespeare, Lumini Laterale, Maimuța, Gâtlej Alunecos, Bale, Bulgăre de Zăpadă, Soldatul, Cântărețul, Pungine, Păianjenul, Despicalul, Vaporul, Steward, Ciot, Sub, Sue, Posacul, Șnecherul, Agitatul, Tim, Upton, Wallaby, Lupul...

Căinii, plini de viață, aveau să joace un rol vital în expediția lui Shackleton. Capacitatea de a trage mai mult decât greutatea lor, de a înfrunța frigul și de a munci în grup însemna că s-au adaptat bine la condițiile antarctice. Și puteau să parcurgă peste 30 de kilometri pe zi cu o sanie complet în cărcată.

Fiecărui membru al echipajului i s-a repartizat cel puțin un câine de îngrijit și mulți au avut legături puternice cu ei, în special secundul Frank Wild, Tom Crean și fotografii Frank Hurley.

